

Ziegler Gáborné

A kép az anyai nagymamát [Ziegler Gáborné, szül. Katz Fanni], anyai nagyapám első feleségét ábrázolja az 1890-es évek tájékán. Nagyanyám nevét a sírkőről olvastam le, amikor egyszer az anyukámmal a Rákoskeresztúri temetőben voltunk, és én rettentően meglepődtem azon, hogy mi az, hogy Ziegler Gáborné, hát az én nagymamám a Ziegler Gáborné?! És akkor mondta el az édesanyám, hogy a nagypapámnak volt egy első felesége, és tulajdonképpen a vér szerinti nagyanyánk van itt eltemetve. Amikor az igazi nagyanyám meghalt, a nagyapám itt maradt négy kisgyerekekkel. Az első gyerekük, az Anna meghalt, tehát öt gyereket szült a Katz nagyanyám. A második volt az én anyukám, Aranka, aki nyolc éves volt, amikor az édesanyja meghalt. Sokszor mesélte, hogy éjszaka kellett bevinni a kórházba a nagymamát, amikor nagyon rosszul lett. Hasfali sérve volt, ami kizáródott. Nem tudták a kicsi gyerekeket otthon hagyni, úgyhogy négy gyerekekkel

vonultak be a kórházba, és az orvos, aki látta már, hogy nem lehet segíteni rajta -- fiatalasszony volt, harmincnyolc éves --, rettenetesen leszidta a nagyapámat. Azt mondta, hogy 'állatok -- ezt mondta szó szerint --, hogy hagyták ezt a szép fiatalasszonyt ilyen állapotban!'. Anyukám mesélte, hogy akkor rettenetesen megrémült, hogy az apjának ilyet mondott az orvos, de nem értette, hogy miért szidja. Még aznap éjjel meg is halt a nagymama. És akkor ott maradt a nagyapám négy gyerekkel. Anyukám azt is nagyon sokszor mesélte, hogy kivették őt az iskolából -- második osztályos volt --, és őneki kellett a másik három picire vigyázni, és ő főzött nekik. A nagyapa csinált neki egy sámlit, hogy felérje a sparheltet. Szóval ez egy olyan családi legenda volt.